

Kateřina Hronková

„Vliv tělesné výchovy na žáky s mentálním postižením“
oponentní posudek

Ve své bakalářské práci o tělesné výchově se autorka úžeji zaměřila na disciplínu florbal a její metodiku. Tě je také věnována podstatná část textu a nákresy (v příloze 2). Práce v rozsahu necelých 40 stran textu je doplněna soupisem použité literatury a dvěma přílohami. Obsahově je rozdělena na dvě základní části: teoretickou a praktickou. V praktické části vychází autorka z vlastních zkušeností při práci se žáky Základní školy speciální v Praze 6 a podrobně popisuje ověřené postupy nácviku florbalu. Zvlášť část nazvaná „Příklady jednotlivých tréninkových prvků“ je velice názorná a může sloužit jako návod pro další učitele. Často se zde však zmiňuje o dětech /žácích jako celku, někdy i o jednotlivcích, aniž bychom věděli, o koho se jedná. Autorka zřejmě předpokládá, že popsaná charakteristika mentální retardace (a další text v 1.kapitole) je dostatečná k porozumění náročnosti její práce se žáky uvedené školy. Zde však pojednává o mentální retardaci obecně. Sama zmiňuje velkou variabilitu charakteristik jednotlivých osobností s mentálním postižením, a tak přenos poznatků obecných na konkrétní situaci při práci s jejich žáky není možný. Práci by bylo třeba doplnit alespoň popisem skupiny, vzorku dětí, s nimiž autorka pracuje, příp.kazuistikami vybraných jedinců.

Teoretická část (kapitoly 1 a 2) na rozdíl od částí praktické není bezchybná. Mnohé věci by bylo třeba upravit, příp. doplnit. Už sám název 1.kapitoly Přehled zkoumané problematiky; obsah této části uvedenému názvu neodpovídá – onou zkoumanou problematikou by měl být vliv tělesné výchovy na žáka s mentálním postižením. Patrný není ani rozdíl mezi podkapitolou 1.1 a 1.2., pojednání o psychologické charakteristice lidí s mentálním postižením a charakteristice mentální retardace splývají v jeden celek. Do kapitoly 1.2 Charakteristika mentální retardace je vsunut odstavec o tělesné výchově. Pojednání o Downově syndromu a autismu jsou příliš stručná, na úkor přesnosti, bez uvedených pramenů, z nichž autorka čerpala.

Při zpracování teoretické části vycházela autorka celkově z omezených literárních pramenů, většinou staršího vydání (proč např.uvádí Thorndika 1903?), poznatky pouze přebírá , nesrovnává, nekomentuje. Ponechává tak v textu tvrzení, která nejsou zcela správná. Například z vlastní praxe dozajista ví, že příčinou mentální retardace není pouze organické poškození mozku (str.3). O jistou korekci tohoto tvrzení se zřejmě pokouší v odstavci o tzv. mírné mentální retardaci (str.9), avšak i toto sdělení je zcestné. Různá zkratkovitá vyjádření jsou zavádívá, např. sdělení že „rozumové schopnosti jsou v psychologii označovány jako inteligence“ (str.5). Pokud autorka taková tvrzení užívá, měla by je uvádět jako citaci. Práce s literaturou není zcela uspokojivá. Přímé citace většinou chybí, někteří autoři uvedení v textu nejsou v seznamu literatury (např. Procházková 1977). Nepřesnosti jsou i v kapitole 2. Autorka zde uvádí skutečnosti, které doznaly zásadních změn díky nové školské legislativě (zvláště Školský zákon 561/2004 Sb.)

Závěr práce je spíše shrnutím obsahu a ani v něm se nedozvídáme, jaký vliv má tělesná výchova na žáka s mentálním postižením, což mělo být stěžejním tématem bakalářské práce. Definice pojmů (v příloze 1) považují v této podobě za zcela zbytečnou.

Domnívám se, že by se měla autorka připravit k obhajobě práce zodpovědně, okomentovat některá sporná tvrzení a dobře prostudovat současně platnou školskou legislativu.

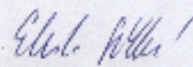
Navržené otázky k obhajobě:

1. Jak může autorka charakterizovat skupinu žáků, s nimiž při nácviku florbalu pracuje? (Uvést přehled celé skupiny podle vybraných kritérií, příp. doplněnou kazuistikami vybraných žáků.)
2. Jak se změnilo „speciální školství“ po přijetí zákona 561/2004Sb
3. V čem konkrétně pozoruje vliv tělesné výchovy (florbalu) na rozvoj žáků, s nimiž autorka pracuje?

Práci doporučuji k obhajobě.

Hodnocení: uspokojivě

V Praze 17.8.2009

Mgr. Eliška Silberhornová